

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 103.560 van 14 februari 2002

in de zaak A. 42.544/VII-15.873.

In zake : de n.v. ACEC-UNION MINIÈRE, thans de n.v. UMICORE,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ACEC-UNION MINIÈRE, thans de n.v. UMICORE, op 1 juni 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van “de beslissing van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting die uitspraak deed over de beroepen door verzoekster ingesteld bij aangetekende brieven van 5 september 1989 inzake de milieuheffing bedoeld bij decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, nopens de stortplaatsen voor afvalstoffen met vergunningsnummer 3583W1211, 3583W1212-14, 2430W1311 en 2583W1311”;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 28 september 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 18 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. PEETERS die, loco advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de ingestelde vordering de nietigverklaring beoogt van een beslissing van de Vlaamse minister van leefmilieu waarbij de beroepen van de verzoekende partij tegen de voor de jaren 1987 en 1988 met toepassing van artikel 47, §§ 2 en 3, van het decreet van de Vlaamse Raad van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 22 oktober 1986, gevestigde milieuheffingen, worden verworpen ; dat de desbetreffende decreetbepalingen, zoals ze op de voorliggende zaak van toepassing zijn, als volgt luiden :

“§ 2. Het bedrag van de milieuheffing bedoeld in § 1, a) wordt vastgesteld op :

a) 100 frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats bestemd voor industriële en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen, tenzij in dit artikel anders bepaald;

b) 50 frank :

1. per ton, voor alle verwijderingswijzen van industriële en gevaarlijke afvalstoffen, het storten uitgezonderd en tenzij anders bepaald in dit artikel;

2. per kubieke meter, voor de vergunningsplichtige verwijderingswijzen van afvalolie;

3. per ton voor het storten van schredderafval afkomstig van de verwerking van autowrakken en schroot;

c) 40 frank :

1. per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats bestemd voor huishoudelijke en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen, tenzij in dit artikel anders bepaald;

2. per ton, voor het storten van vliegasse, ook als afdek materiaal;

d) 20 frank :

1. per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats bestemd voor inerte afvalstoffen;

2. per ton, voor het storten van mineraal slib, zonder giftige of gevaarlijke componenten;

3. per ton, voor het lozen van gipsafval;

4. per ton, voor het verkleinen van huishoudelijke afvalstoffen in een mechanische breekinstallatie, met of zonder valorisatie van energierijke bestanddelen;

5. per ton, voor het verbranden van huishoudelijke afvalstoffen, met of zonder recuperatie van warmte;

6. per ton, voor het composteren van huishoudelijke afvalstoffen, met of zonder valorisatie van energierijke bestanddelen of reststoffen;

7. per kubieke meter, voor het verbranden van slib afkomstig van waterbehandelingsinstallaties, met of zonder warmterecuperatie;

e) 10 frank :

1. per ton, voor het storten van gipsafval, ook als afdek materiaal;

2. per ton, voor het verplicht verbranden van ziekenhuisafval, afkomstig van medische en verzorgingsactiviteiten alsook van onderzoeks- en laboratoriumactiviteiten, met of zonder recuperatie van warmte;

3. per vergunde kubieke meter, voor het storten, stapelen of stockeren van autobanden, zonder bijhorende verwerking;

4. per vergunde kubieke meter, voor het opslaan, opstapelen of stockeren van voertuigwrakken en schroot, zonder bijhorende verwerking;

5. per ton, voor de verwijdering van alle afvalstoffen bedoeld in dit decreet en die niet vermeld werden onder § 2 en die evenmin van de milieuheffing werden vrijgesteld onder § 3 van dit artikel;

f) 5 frank per ton, voor het storten van mengmest ;

g) 1 frank per kubieke meter, voor het storten van slib afkomstig van het onderhoud van bestaande bevaarbare waterlopen en kunstmatige bevaarbare waterwegen;

§ 3. Van de milieuheffing zijn vrijgesteld :

a) het verwijderen van afvalstoffen bij wijze van verwerking noodzakelijk voor en leidend tot het hergebruik, het terugwinnen of recycling van materialen en grondstoffen, voor de volgende categorieën afvalstoffen :

1. inerte afvalstoffen;
2. metaalslakken en metaalschroot;
3. vliegassen;
4. houtafval;
5. gipsafval;
6. slachtafval;
7. slib van waterbehandelingsinstallaties;
8. autobanden;
9. isolatiematerialen;
10. industriële afvalstoffen;
11. selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen;

b) 1. het opslaan van voertuigenwrakken en schroot op terreinen bij recuperatiebedrijven, als voorraad voor de continue werking;

2. het opslaan van autobanden op terreinen bij hersporings- of hergietings-bedrijven;

3. het opslaan van afvalstoffen op containerparken en het composteren van tuin- en snoeiafval op deze parken;

4. het gebruik van afvalolie als geregenereerde olie of als niet-verontreinigde brandstof;

§ 4. De milieuheffing bedoeld in § 1, a) is verschuldigd op het tijdstip waarop de afvalstoffen worden afgegeven aan de heffingsplichtige.

Wanneer de heffingsplichtige zelf afvalstoffen voortbrengt en verwijderd, is de milieuheffing hiervoor verschuldigd vanaf het tijdstip van verwijdering van deze afvalstoffen.

Wanneer een afvalstof verschillende verwijderingswijzen ondergaat, is de heffing enkel verschuldigd voor de verwijderingswijze die het eerst wordt toegepast en die niet van een milieuheffing vrijgesteld werd.

§ 5. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen in verband met de inning van de heffing, die ten minste twee keer per jaar gebeurt. Zij duidt tevens de ambtenaren aan die belast zijn met de inning en invordering van de heffing”;

Overwegende dat die bepalingen het bedrag van de verschuldigde heffingen vaststellen door middel van een regeling die aan de bevoegde overheid geen enkele discretionaire bevoegdheid verleent; dat het voorliggend geschil betrekking heeft op subjectieve rechten; dat de desbetreffende decretale regeling geen bepaling bevat die de Raad van State bevoegd maakt voor de beslechting van geschillen met betrekking tot de vestiging van de kwestieuze heffingen; dat ook de

beslechting van geschillen betreffende politieke subjectieve rechten krachtens artikel 145 van de Grondwet tot de bevoegdheid van de justitiële rechter behoort, “behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen”; dat het standpunt van de verzoekende partij, uiteengezet in haar laatste memorie, als zou “de wetgever de betwistingen met betrekking tot subjectieve politieke rechten (hebben) begrepen in de annulatiebevoegdheid van de Raad van State” zou impliceren dat de wetgever de grondwettelijke regeling zou hebben omgekeerd in die zin dat hetgeen de grondwetgever klaar en duidelijk als regel heeft gesteld de uitzondering zou worden, en omgekeerd; dat een dergelijke met de Grondwet strijdige interpretatie van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet kan worden aanvaard; dat de bevoegdheid te oordelen over een geschil betreffende subjectieve rechten niet kan worden ingepast in de algemene annulatiebevoegdheid die artikel 14 van die wetten aan de Raad van State heeft verleend; dat bijgevolg ambtshalve dient te worden besloten dat de ingestelde vordering niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien februari tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.